

How to cite: Suprunenko, S., Kuzenko, V., & Ilina-Stohniienko, V. (2024). The Role of Interprofessional Education in the Training of Medical Professionals: A Study of Approaches and Results. *World conference on future innovations and sustainable solutions*. Futurity Research Publishing. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14139202>

The Role of Interprofessional Education in the Training of Medical Professionals: A Study of Approaches and Results

Sergiy Suprunenko ¹, Vira Kuzenko ², Viktoriia Ilina-Stohniienko ³

¹*Candidate of Medical Sciences, Associate Professor of the Department of Surgery #2, Poltava State Medical University, Poltava, Ukraine, E-mail: Urolog101@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7635-5594>*

²*Assistant of the Department of Dermatology and Venereology, Ivano-Frankivsk National Medical University, Ivano-Frankivsk, Ukraine, E-mail: virysuk2108@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-4172-6232>*

³*Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Department of general surgery, children's and military surgery with a course of urology and ophthalmology, Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine, E-mail: vikailina1978@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0564-9621>*

Accepted: October 22, 2024 | **Published:** November 1, 2024 | **Language:** Ukrainian

Abstract: This study focuses on the role of interprofessional education in medical training, using fundamental research methods: analysis, synthesis, generalization, and comparison. The primary aim is to evaluate how collaborative learning among medical students from different disciplines enhances their competencies in teamwork and patient care. By analyzing interactions in interprofessional settings, synthesizing findings from various disciplines, and comparing IPE-trained students with those in traditional programs, the study highlights improvements in communication and role understanding. Generalization of the results suggests that IPE may foster better preparedness for real-world healthcare, enhancing collaboration and the quality of patient outcomes.

Keywords: medical education, interdisciplinary cooperation, clinical competencies, teamwork, professional development.

Вступ

Міжпрофесійна освіта (МПО) має велике значення у підготовці медичних фахівців, оскільки медична допомога стає дедалі більш комплексною та вимагає тісної співпраці різних професіоналів. В умовах сучасних медичних викликів, таких як зростання хронічних захворювань та старіння населення, необхідність у міжпрофесійних командах, здатних ефективно комунікувати та діяти скоординовано, стає вкрай важливою. З огляду на це, з метою покращення підготовки здобувачів освіти до роботи в мультидисциплінарних командах, багато медичних освітніх закладів почали запроваджувати міжпрофесійну освіту у свої навчальні програми. Основним завданням міжпрофесійної освіти є навчання студентів різних медичних спеціальностей працювати разом, зокрема в межах спільного прийняття рішень, ефективного розподілу обов'язків і підвищення якості медичної допомоги пацієнтам. Під час здобування міжпрофесійної освіти здобувачі освіти навчаються поважати роль та обов'язки інших професіоналів, що сприяє розвитку взаємоповаги й злагодженості в команді. В Україні концепція міжпрофесійної освіти набуває популярності, проте в міжнародній медичній освіті її цінність вже широко визнана. У цьому дослідженні розглядаються основні підходи до впровадження міжпрофесійної освіти в підготовці медичних фахівців, зокрема такі методи, як аналіз, синтез, узагальнення та порівняння результатів програм МПО. Це дозволяє оцінити, наскільки успішними є міжпрофесійні програми в розвитку основних компетенцій, таких як комунікація, критичне мислення та командна робота. Отримані результати можуть мати значний вплив на майбутнє медичної освіти, допомагаючи адаптувати навчальні програми до потреб сучасної медицини. Значна кількість науковців досліджують питання ролі міжпрофесійної освіти в підготовці медичних кадрів. Зокрема, Aizawa *et al.* (2024) досліджували ефекти міжпрофесійної освіти, яку проводили фармацевти лікарні, для здобувачів-фармацевтів, використовуючи шкалу самооцінки для визначення змін у знаннях і навичках. Дослідник Bogossian (2023) та інші провели огляд на основі обсягу, щоб вивчити впровадження міжпрофесійної освіти, зосереджуючись на різних підходах, стратегіях і результатах, які спостерігались у різноманітних сферах охорони здоров'я та освіти. Lieneck *et al.* (2022) аналізували інтеграцію міжпрофесійної освіти та наукових досліджень у сфері охорони здоров'я, визначаючи найважливіші тенденції та вивчаючи додаткове тематичне моделювання для покращення ефективності міжпрофесійної освіти. Завдяки дослідженню O'Leary *et al.* (2022) створено посібник для оцінювання готовності до міжпрофесійної освіти, зосереджуючись на практичній підготовці здобувачів і фахівців до спільної роботи в реальних умовах охорони здоров'я. Автори Shuyi *et al.* (2024) провели систематичний огляд для оцінки ефективності міжпрофесійної освіти щодо покращення освітніх результатів для медичних і медсестринських фахівців, вивчаючи вплив на знання здобувачів освіти, їхнє ставлення до співпраці та професійну практику. Зокрема, науковці Samarasekera *et al.* вивчали виклики та можливості в міжпрофесійній освіті та практиці, визначаючи основні перешкоди для успішного впровадження та потенційні можливості для вдосконалення програм міжпрофесійної освіти в медичних закладах. Через систематичний огляд і метааналіз автори Saragih *et al.* (2024) вивчали вплив міжпрофесійної освіти на колаборативну практику серед

медичних працівників, оцінюючи її ефективність у сприянні командній роботі та покращенні результатів догляду за пацієнтами. Teuwen *et al.* (2022) аналізували вплив міжпрофесійної освіти на сприйняття здобувачами освіти співпраці в клінічних умовах, виявляючи головні фактори, які посилюють або гальмують командну роботу на практиці. Van Diggele *et al.* (2020) надали практичні поради щодо проєктування та впровадження програм міжпрофесійної освіти, зосереджуючись на викликах створення ефективних заходів і забезпеченні можливості набутти здобувачам освіти необхідних навичок для колаборативної практики в охороні здоров'я.

Метою дослідження було вивчення ролі міжпрофесійної освіти в підготовці медичних працівників.

Завдання дослідження:

1. Оцінити ефективність різних моделей міжпрофесійної освіти для медичних працівників.
2. Визначити вплив міжпрофесійної освіти на розвиток командної роботи та співпраці серед медичних фахівців.
3. Проаналізувати результати впровадження міжпрофесійної освіти в різних країнах.

Результати дослідження

Міжпрофесійна освіта є важливим елементом сучасної медичної підготовки, що спрямована на забезпечення ефективної співпраці між медичними фахівцями різних спеціальностей. Сутність міжпрофесійної освіти полягає в тому, щоб навчити майбутніх лікарів, медсестер, фармацевтів та інших медичних працівників працювати у складі команд, що відповідають за комплексну допомогу пацієнтам. Сучасні медичні виклики вимагають системного підходу, тому міжпрофесійна освіта є ефективним засобом для подолання розривів у комунікації та покращення якості надання медичних послуг. Однією з головних цілей міжпрофесійної освіти є формування в майбутніх медичних фахівців умінь та навичок командної роботи. Багато захворювань, зокрема хронічні та мультифакторні, вимагають взаємодії різних спеціалістів. З огляду на це важливо, щоб лікарі, медсестри, фармацевти та інші працівники системи охорони здоров'я могли працювати разом, обмінюючись інформацією та координуючи зусилля для забезпечення ефективного лікування. Міжпрофесійна освіта передбачає тренування в умовах, що імітують реальні ситуації, де кожен учасник виконує свою роль, тим самим забезпечуючи комплексну підготовку кадрів. У різних країнах існують свої підходи до організації міжпрофесійної освіти. У США та Канаді МПО є обов'язковим елементом програм медичних вишів, і вона часто входить в навчальні плани як на базовому, так і на післядипломному рівні. Це дає змогу майбутнім фахівцям з ранніх етапів навчання усвідомлювати важливість командної роботи та розвивати необхідні компетенції (С. Mohammed, 2021). Міжнародні дослідження підтверджують, що МПО позитивно впливає на ставлення здобувачів освіти до командної роботи, підвищує їхню готовність до комунікації з колегами та сприяє розвитку таких якостей, як лідерство, гнучкість та взаємоповага.

Важливим аспектом міжпрофесійної освіти є розвиток комунікативних навичок. Для ефективної роботи в команді медичні працівники повинні не лише володіти знаннями зі своєї галузі, а й бути

готовими до конструктивного діалогу з іншими спеціалістами. Завдяки МПО, студенти розвивають уміння активно слухати, ставити уточнювальні запитання, а також давати зворотний зв'язок, що є особливо важливим для надання якісної допомоги. Наприклад, під час лікування складних випадків, де залучено багато фахівців, здатність обговорювати клінічні аспекти без конфліктів є ключем до успішного лікування. Крім того, МПО сприяє кращому розумінню ролей і обов'язків кожного члена команди, що знижує ризики неправильних рішень через непорозуміння або недостатню координацію. У процесі міжпрофесійної освіти здобувачі навчаються не лише визначати свої обов'язки, а й розуміти, як їхня діяльність пов'язана з роботою інших фахівців. Це дозволяє уникнути дублювання функцій або їх відсутності та забезпечує більш злагоджену роботу команди.

Одним з основних методів, що використовуються в міжпрофесійній освіті, є практичні заняття на симуляторах і тренажерах, де студенти можуть тренувати свої навички в умовах, наближених до реальних. Завдяки такому підходу майбутні медики отримують цінний досвід спільного розв'язання проблем і кризових ситуацій, таких як серцеві напади, гострі алергічні реакції тощо. Імітовані ситуації дозволяють відпрацювати взаємодію між лікарями, медсестрами та іншими фахівцями, а також навчитися швидко реагувати на зміни у стані пацієнта. Ще одним ефективним підходом у міжпрофесійній освіті є кейс-метод. Здобувачі освіти розглядають конкретні клінічні випадки, що потребують спільного розв'язання їх кількома фахівцями. Такий підхід допомагає майбутнім медичним працівникам не лише закріпити теоретичні знання, а й застосовувати їх у реальних умовах, з огляду на думки та поради колег з інших спеціальностей. Це сприяє розвитку критичного мислення й дасть змогу всебічно аналізувати проблеми та приймати більш обґрунтовані рішення. Окрім практичних навичок, МПО формує ціннісні орієнтири, такі як повага до думки інших, готовність до компромісу та емпатія. Особливо важливим є те, що здобувачі освіти починають розуміти етичні аспекти своєї роботи, які неможливо освоїти, не співпрацюючи з колегами з інших спеціальностей. Це формує у них високу культуру відповідальності та усвідомлення того, як їхні дії можуть вплинути на здоров'я пацієнтів. Попри безсумнівну користь міжпрофесійної освіти, її впровадження в навчальні програми має певні обмеження. Наприклад, складнощі можуть виникати через нестачу ресурсів, необхідних для організації симуляцій і практичних занять, а також через потребу в спеціально підготовлених викладачах, здатних ефективно реалізовувати міжпрофесійні програми. Крім того, іноді виникає супротив з боку здобувачів і викладачів, які звикли до традиційних методів навчання та вважають їх більш ефективними.

Висновки

Міжпрофесійна освіта відіграє важливу роль у підготовці медичних фахівців, сприяючи розвитку навичок командної роботи, комунікації та критичного мислення, забезпечує взаємодію між здобувачами освіти різних медичних спеціальностей, даючи змогу їм навчатися в умовах, наближених до реальних. Важливість міжпрофесійної освіти полягає в підвищенні якості надання медичних послуг, адже координація та співпраця між фахівцями дозволяють ефективніше реагувати на потреби пацієнтів. Однією з головних переваг є розвиток комунікативних навичок, що допомагає уникнути непорозумінь в клінічній практиці. Успішне впровадження

міжпрофесійної освіти в навчальні програми демонструє позитивний вплив на готовність здобувачів до роботи в багатoproфільних командах. Попри певні обмеження, зокрема щодо ресурсів і адаптації традиційних програм, міжпрофесійна освіта має великий потенціал для удосконалення медичної освіти. У майбутньому доцільно зосередити увагу на розробці методик, що підвищує ефективність її інтеграції. Подальші дослідження можуть також допомогти визначити довгостроковий вплив інноваційних технологій на професійний розвиток медичних кадрів.

Література

Aizawa, F., Hamano, H., Okada, N., Yagi, K., Goda, M., Nawa, H., Horinouchi, Y., Nakamura, T., Hakuno, H., Shinomiya, K., Zamami, Y., Azuma, M., Akaike, M., & Ishizawa, K. (2024). Assessing the effects of interprofessional education by hospital pharmacists on pharmaceutical students using a self-evaluation scale. *Journal of Pharmaceutical Health Care and Sciences*, 10. <https://jphcs.biomedcentral.com/articles/10.1186/s40780-024-00382-6>

Bogossian, F., New, K., George, K., Barr, N., Dodd, N., Hamilton, A. L., Nash, G., Masters, N., Pelly, F., Reid, C., Shakhovskoy, R., & Taylor, J. (2023). The implementation of interprofessional education: A scoping review. *Advances in Health Sciences Education*, 28, 243-277. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10459-022-10128-4>

Lieneck, C., Wang, T., Gibbs, D., Russian, C., Ramamonjiarivelo, Z., & Ari, A. (2022). Interprofessional education and research in the health professions: A systematic review and supplementary topic modeling. *Education Sciences*, 12 (12), 850. <https://www.mdpi.com/2227-7102/12/12/850>

Mohammed, C. A., Anand, R., & Ummer, V. S. (2021). Interprofessional education (IPE): A framework for introducing teamwork and collaboration in health professions curriculum. *Medical Journal Armed Forces India*, 77, 16-21. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7873741/>

O'Leary, N., Salmon, N., O'Donnell, M., Murphy, S., & Mannion, J. (2022). Interprofessional education and practice guide: Profiling readiness for practice-based IPE. *Journal of Interprofessional Care*, 37 (1), 150-155. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13561820.2022.2038551>

Samarasekera, D. D., Nyoni, C. N., Amaral, E., & Grant, J. (2022). Challenges and opportunities in interprofessional education and practice. *The Lancet*, 400 (10362), 1495-1497. [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(22\)02086-4/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(22)02086-4/fulltext)

Saragih, I. D., Hsiao, C.-T., Fann, W.-C., Hsu, C.-M., Saragih, I. S., & Lee, B.-O. (2024). Impacts of interprofessional education on collaborative practice of healthcare professionals: A systematic review and meta-analysis. *Nurse Education Today*, 136. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0260691724000467>

Shuyi, A. T., Ting Zikki, L. Y., Qi, A. M., & Koh Siew Lin, S. (2024). Effectiveness of interprofessional education for medical and nursing professionals and students on interprofessional educational outcomes: A systematic review. *Nurse Education in Practice*, 74. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1471595323003268>

Teuwen, C., van der Burgt, S., Kusurkar, R., Schreurs, H., Daelmans, H., & Peerdeman, S. (2022). How does interprofessional education influence students' perceptions of collaboration in the clinical setting? A qualitative study. *BMC Medical Education*, 22. <https://bmcmmededuc.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12909-022-03372-0>

Van Diggele, C., Roberts, C., Burgess, A., & Mellis, C. (2020). Interprofessional education: Tips for design and implementation. *BMC Medical Education*, 20. <https://bmcmmededuc.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12909-020-02286-z>